

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**
40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72
e-mail: kancelaria1@kolegium-odwolawcze.katowice.finn.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO/OG/43/17/3074/18/KK

Katowice, dnia 13 kwietnia 2018 r.

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r. Poz. 570) i art. 138 § 2 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2017 r., Poz. 1257, ze zm., dalej jako: „k.p.a.”).

w związku z zażaleniem wniesionym przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą: ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów, zawartym w piśmie z dnia 8 lutego 2018 r., - na postanowienie Nr 2/2018 Prezydenta Miasta Racibórz z dnia 10.01.2018 r., znak: OS.7032.42.2017, odmawiające wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Prezydenta Miasta Racibórz nr 22/2017 z dnia 01.03.2017 r., zezwalającą Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu przy ul. Adamczyka 10, na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego (spr)	- Kamila Koziara
Członek składu orzekającego	- Robert Nowicki
Członek składu orzekającego	- Katarzyna Stebnicka

na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 kwietnia 2018 r.

postanowiło

uchylić w całości zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2018 r., Nr 2/2018, znak: OS.7032.42.2017, organ I instancji orzekł jak to opisano na wstępie.

Zażalenie na powyższe postanowienie w piśmie z dnia 8 lutego 2018 r., wniosło Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, wskazując, że Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu przy ul. Adamczyka 10 nie wypełnia warunków posiadanego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Zdaniem Skarżącego, w/w przedsiębiorca nie wypełnia warunków zezwolenia dotyczących obszaru działalności prowadzenia schroniska dla zwierząt.

Pismem z dnia 15 lutego 2018 r., znak: OS.7032.42.2017 Prezydent Miasta Racibórz przekazał do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach (data wpływu do Kolegium: 23 lutego 2018 r.) w/w zażalenie z dnia 8 lutego 2018 r., wraz z aktami sprawy.

Z przesłanych do Kolegium akt sprawy wynika, sprawa była już przedmiotem badania przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach. Postanowieniem z dnia 16 października 2017 r., nr SKO/OŚ/428/108/15401/17/KK, Kolegium uchyliło w całości postanowienie Prezydenta Miasta Racibórz z dnia 28 sierpnia 2017 r., znak: OS.7032.42.2027 w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Prezydenta Miasta Racibórz nr 22/2017 z dnia 1 marca 2017 r., zezwalającą Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu przy ul. Adamczyka 10, na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt. W treści swój decyzji Kolegium wskazało na konieczność zbadania, czy wniosek Stowarzyszenia dotyczy interesu społecznego o którym mowa w art. 31 § 1 k.p.a. Dodatkowo Kolegium zwróciło także uwagę organowi I instancji, iż orzeczenie w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania jest aktem formalnym, a nie merytorycznym. Na skutek wydania postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania, organ nie prowadzi bowiem postępowania wyjaśniającego i nie rozstrzyga sprawy co do jej istoty.

Z akt sprawy wynika, że po wydaniu przez Kolegium w/w postanowienia, organ I instancji podjął następujące czynności:

- pismem z dnia 20 października 2017 r., wystąpił do Biura Radców Prawnych o zajęcie stanowiska w sprawie;
- zawiadomieniem z dnia 23 października 2017 r., organ powiadomił Stowarzyszenie o przystąpieniu do ponownego rozpatrzenia sprawy;
- w aktach sprawy znajduje się dokument opisany jako, cyt.; „Analiza celów statutowych stowarzyszenia obrony zwierząt pod kątem stwierdzenia występowania organizacji w interesie społecznym oraz zgodności jej wniosku o cofnięcie zezwolenia z celami statutowymi”;
- pismem z dnia 13 listopada 2017 r., organ I instancji wystąpił do Biura Radców Prawnych, celem sporządzenia opinii odnośnie celów statutowych Stowarzyszenia;
- postanowieniem nr 108/2017 z dnia 30 listopada 2017 r., organ I instancji, na podstawie art. 75 § 1 k.p.a. dopuścił jako dowody w sprawie protokoły z kontroli przeprowadzonych w dniach: 12 października 2016 r., 19 grudnia 2016 r., oraz 28 września 2017 r.,
- pismem z dnia 4 grudnia 2017 r. organ I instancji wystąpił do Przedsiębiorstwa Komunalnego Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu odnośnie udzielenia informacji na temat m.in. ilości wolnych miejsc w schronisku; ilości zwierząt znajdujących się aktualnie na terenie schroniska, a także informacji czy schronisko odmówiło kiedykolwiek przyjęcia zwierzęcia ze względu na przepełnienie schroniska;
- pismem z dnia 8 grudnia 2017 r., w/w przedsiębiorca udzielił odpowiedzi na wezwanie z dnia 4 grudnia 2017 r.;
- zawiadomieniem z dnia 13 grudnia 2017 r., organ I instancji zawiadomił stronę w oparciu o przepis art. 10 § 1 k.p.a., o zakończeniu postępowania w sprawie i możliwości wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego, przed wydaniem postanowienia w sprawie;
- postanowieniem nr 2/2018 z dnia 10 stycznia 2018 r., organ I instancji odmówił wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia;
- pismem z dnia 8 lutego 2018 r., zażalenie na powyższe postanowienie wniosło Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny, który znajdzie zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 31 § 1 k.p.a. organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem:

- 1) wszczęcia postępowania,
- 2) dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu,

jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny.

W myśl § 1a w/w przepisu, organizacja społeczna, o której mowa w § 1, może brać udział w postępowaniu w imieniu i na rzecz pracownika delegowanego na terytorium RP lub z terytorium RP albo pracodawcy delegującego pracownika na terytorium RP lub z terytorium RP - za zgodą strony w imieniu i na rzecz której występuje w postępowaniu.

Organ administracji publicznej, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji społecznej służy zażalenie. (§ 2 w/w artykułu).

Organizacja społeczna uczestniczy w postępowaniu na prawach strony (§ 3 w/w przepisu).

Organ administracji publicznej, wszczynając postępowanie w sprawie dotyczącej innej osoby, zawiadamia o tym organizację społeczną, jeżeli uzna, że może ona być zainteresowana udziałem w tym postępowaniu ze względu na swoje cele statutowe, i gdy przemawia za tym interes społeczny. (§ 4 w/w przepisu).

Organizacja społeczna, która nie uczestniczy w postępowaniu na prawach strony, może za zgodą organu administracji publicznej przedstawić temu organowi swój pogląd w sprawie, wyrażony w uchwale lub oświadczeniu jej organu statutowego. (§ 5 w/w artykułu).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w pierwszej kolejności ustaliło, że zażalenie jest dopuszczalne i zostało wniesione w prawem przewidzianym terminie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, że zaskarżone postanowienie organu I instancji nie zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym, stąd koniecznym jest jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji w myśl art. 138 § 2 k.p.a. w związku z art. 144 k.p.a. Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 138 § 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Przepis art. 144 k.p.a. stanowi z kolei, że w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do zażeń mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań.

Zaskarżonym postanowieniem organ I instancji orzekł o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Prezydenta Miasta Racibórz Nr 22/107 z dnia 1 marca 2017 r., Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu przy ul. Adamczyka 10 – na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, iż po analizie zapisów statutu Stowarzyszenia, przedmiot postępowania nie koreluje z celami statutowymi stowarzyszenia. Zdaniem organu I instancji cofnięcie zezwolenia nie ma uzasadnienia, gdyż skutkowałoby brakiem zapewnienia właściwej opieki wszystkim zwierzętom przebywającym w schronisku i do niego przyjmowanym i w tym zakresie wnioszek Stowarzyszenia przeczy zapisom celu

uregulowaną ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. Dz.U.2017.1289, ze zm.). Tymczasem odnosząc się do powyższego zapisu, organ I instancji stwierdził, cyt.: (...) Stowarzyszenie w swoim wniosku wskazuje, że realizuje swoje cele statutowe poprzez sprawowanie nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska, w tym między innymi, poprzez współdziałanie z władzami samorządowymi. Taki zakres kontroli nie ma natomiast odzwierciedlenia w zapisach celów ustawowych. Brak też we wniosku o cofnięcie zezwolenia dowodów na współdziałanie w tym zakresie. Wręcz przeciwnie, Stowarzyszenie bez dowodów twierdzi, że sam fakt przyjmowania zwierząt spoza terenu miasta skutkuje sprawowaniem niewłaściwej opieki nad nimi. Należy zwrócić uwagę, że jednym z celów statutowych Stowarzyszenia jest prowadzenie schronisk w porozumieniu z właściwymi organami samorządu terytorialnego. Działalność taka jest odpłatna, co może rodzić wątpliwości czy stowarzyszenie działa bezstronnie i w interesie społecznym. (...)”. Kolegium nie kwestionuje powyższego twierdzenia, jednakże stwierdza, że organ argumentując w powyższy sposób dokonał połączenia kilku odrębnych działalności w/w organizacji. Czym innym jest bowiem odpłatna działalność statutowa stowarzyszenia polegająca na prowadzeniu schroniska dla bezdomnych zwierząt we własnym zakresie, w porozumieniu z właściwymi organami samorządu terytorialnego oraz w formie zleconej, co wynika z treści statutu, a czym innym jest nieodpłatna działalność statutowa Stowarzyszenia polegająca na sprawowaniu nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska. Działalności w powyższym zakresie nie należy utożsamiać, stanowią bowiem odrębne cele. Nie sposób w świetle powyższego uznać, aby argumentacja organu I instancji w w/w zakresie była prawidłowa.

W świetle powyższego stwierdzić należy że organ I instancji wydając zaskarżone postanowienie nie przeprowadził postępowania zgodnie z wymogami ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w szczególności w zakresie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7, art. 77 § 1, art. 80 k.p.a.). Zasada wynikająca z art. 7 k.p.a., zobowiązuje organ do podjęcia wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Przepis ten stanowi, że toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Powyższa zasada realizowana jest przez art. 77 § 1 k.p.a., zgodnie z którym organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy oraz art. 80 k.p.a., który stanowi, że organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Prawidłowa ocena materiału dowodowego winna z kolei znaleźć odzwierciedlenie w wydanym orzeczeniu. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym. W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach organ prowadzący postępowanie

nie rozpatrzył sprawy w sposób wszechstronny i wyczerpujący, czym naruszył wspomniane powyżej przepisy art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 k.p.a., co miało istotny wpływ na wynik sprawy. Koniecznym z tej przyczyny jest uchylene zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

W niniejszej sprawie, organ I instancji odmawiając wszczęcia postępowania w przedmiotowej sprawie nie ustalił okoliczności wyłączających istnienie interesu społecznego Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, zatem nie sposób zgodzić się z zajęтым przez organ I instancji stanowiskiem odnośnie odmowy wszczęcia postępowania w rozpatrywanej sprawie.

Kolegium stwierdza dalej, że zgodnie z poglądami doktryny i stanowiskiem sądów administracyjnych, które Kolegium w pełni podziela, postanowienie wydane w trybie art. 61a § 1 k.p.a., jest aktem formalnym, a nie merytorycznym i organ nie rozstrzyga w nim sprawy co do jej istoty, a także nie prowadzi postępowania administracyjnego przed wydaniem postanowienia, prowadzącego do wyjaśnienia sprawy. (tak m.in. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie, w wyroku z dnia 17 stycznia 2018 r., sygn. akt II SA/Rz 1077/17, Lex nr 2440671). W wyroku z dnia 18 grudnia 2015 r., (sygn. akt. II OSK 999/14, opublikowanym w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że na skutek odmowy wszczęcia postępowania, organ nie prowadzi postępowania administracyjnego i nie rozstrzyga sprawy co do jej istoty, w związku z czym, w postanowieniu wydanym w trybie art. 61a § 1 k.p.a. organ nie może formułować wniosków i ocen dotyczących meritum żądania. Instytucja odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego kończy się bowiem aktem formalnym, a nie merytorycznym. Oznacza to, że zastosowanie instytucji określonej w art. 61a § 1 k.p.a. powinno być ograniczone, co do zasady do sytuacji, w której brak możliwości wszczęcia postępowania z przyczyny podmiotowej lub przedmiotowej jest oczywisty i nie wymaga prowadzenia postępowania wyjaśniającego. Podobnie wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, w wyroku z dnia 13 października 2017 r. (sygn. akt II SA/Gl 502/17, Lex nr 2387831), w którym stwierdzono, że wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania administracyjnego jest dopuszczalne wyłącznie z powodu przeszkód oczywistych, zarówno o charakterze przedmiotowym, jak i podmiotowym, tj. takich, których wystąpienie jest możliwe do stwierdzenia po wstępnej analizie żądania. Zastosowanie instytucji określonej w art. 61a § 1 k.p.a. powinno być ograniczone co do zasady do takich sytuacji, w których brak jest możliwości wszczęcia postępowania z przyczyn podmiotowych lub przedmiotowych, a ustalenie tych okoliczności nie wymaga prowadzenia postępowania dowodowego.

Tymczasem zaskarżonym postanowieniem organ I instancji odniósł się do kwestii merytorycznych sprawy, argumentując, iż w wyniku przeprowadzonych kontroli nie wykazano naruszania praw zwierząt przebywających w schronisku, a cofnięcie zezwolenia spowoduje ograniczenie opieki nad zwierzętami oraz pogorszenie się ich warunków co zdaniem organu jest niewłaściwe i niehumanitarne. Nadto z akt sprawy wynika, że organ I instancji przeprowadził czynności wyjaśniające w sprawie, tj. m.in., postanowieniem z dnia 30 listopada 2017 r., w oparciu o treść przepisu art. 75 § 1 k.p.a. dopuścił dowody w sprawie; a także pismem z dnia 4 grudnia 2017 r., wystąpił do Przedsiębiorstwa Komunalnego Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu o udzielenie wyjaśnień w zakresie przestrzegania warunków posiadanego zezwolenia na prowadzenie działalności w formie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Niewątpliwie zatem organ I instancji prowadził postępowanie administracyjne przed wydaniem postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania, do czego w świetle przepisu art. 61a § 1 k.p.a., brak było podstaw prawnych. Takim działaniem organ I instancji naruszył treść w/w przepisu prawa.

Kolegium wyjaśnia organowi I instancji, iż kwestie merytoryczne odnośnie cofnięcia bądź odmowy cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt są

rozpatrywane w postępowaniu wszczętym z urzędu na wniosek organizacji społecznej w oparciu o przepis art. 31 § 1 k.p.a. Tymczasem przedmiotem niniejszej sprawy jest etap wstępny tego postępowania tj. rozstrzygnięcie w sprawie z wniosku Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie w sprawie wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia.

Nadto Kolegium wskazuje, że w postawie prawnej zaskarżonego postanowienia organ I instancji oprócz przepisu art. 31 § 1 k.p.a., wskazał także przepis art. 61a § 1 i 2 k.p.a. Tymczasem zgodnie ze stanowiskiem sądów administracyjnych, takie działanie nie jest prawidłowe. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 listopada 2016 r. (sygn. akt II OSK 234/15, opublikowanego w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych), sąd ten wskazał, cyt.: „Pozycja organizacji społecznej w postępowaniu administracyjnym jest zróżnicowana: może być ona stroną postępowania administracyjnego, które dotyczy jej interesu prawnego (art. 28 i 29 k.p.a.), ale także - niezależnie od posiadanego interesu prawnego - zgodnie z art. 31 § 1 k.p.a. organizacja społeczna może żądać wszczęcia postępowania lub dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu dotyczącym innej osoby, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. O ile w świetle tych przesłanek żądanie wszczęcia postępowania jest uzasadnione, organ administracji publicznej wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania z urzędu. Rozpatrzenie, złożonego przez organizację społeczną żądania wszczęcia postępowania powinno nastąpić na podstawie art. 31 k.p.a., a nie na podstawie art. 61a k.p.a., gdyż podstawy prawne oceny takiego wniosku w tych przepisach dotyczą innych podmiotów, innych sytuacji prawnych oraz zawierają w związku z tym inne przesłanki jego weryfikacji. Nie można weryfikować wniosku organizacji społecznej o wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie art. 61a k.p.a., bowiem służy temu regulacja przewidziana w art. 31 k.p.a.

Ponownie prowadząc sprawę organ I instancji winien mieć na względzie powyższe wskazania i w sposób prawidłowy określić podstawę prawną wydanego rozstrzygnięcia.

Reasumując, z opisanych w niniejszym względów nie sposób uznać, aby odmowa wszczęcia postępowania w trybie w/w przepisu art. 31 § 2 k.p.a. była zasadna. Ponownie prowadząc postępowanie w sprawie organ I instancji winien zatem jeszcze raz dokonać analizy przesłanki istnienia interesu społecznego Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, mając na względzie powyższe wskazania Kolegium i w zależności od dokonanych ustaleń albo wszcząć z urzędu postępowanie w sprawie, bądź też odmówić wszczęcia postępowania, w oparciu o treść przepisu art. 31 k.p.a. Przy czym podjęte przez organ rozstrzygnięcie w sprawie winno znajdować odzwierciedlenie w zgromadzonym przez ten organ materiale dowodowym sprawy.

Postanowienie niniejsze, w myśl art. 16 § 1 k.p.a., jest ostateczne.

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści postanowienia może wnieść od niego sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2017 r. Poz. 1369 ze zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszego postanowienia wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości 100 zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub

określonego w pkt. 1. Organ I instancji wywiódł także, iż cofnięcie zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt spowoduje ograniczenie opieki nad zwierzętami oraz pogorszenie ich warunków, co można uznać za niewłaściwe i niehumanitarne. W końcowej części postanowienia organ prowadzący sprawę podkreślił, iż wniosek Stowarzyszenia nie jest spójny z celami ustawowymi organizacji, nie leży także w interesie społecznym. Z powyższych względów odmówiono wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt.

W ocenie Kolegium, argumentacja organu I instancji w powyższym względzie nie jest prawidłowa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, wskazuje, co zostało zaakcentowane także w poprzednim postanowieniu Kolegium z dnia 16 października 2017r., nr SKO/OŚ/428/108/15401/17/KK, iż zdaniem Kolegium, Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jedrzejowie jest organizacją społeczną i w świetle zapisów statutu tego stowarzyszenia uzasadnione jest złożenie przez to stowarzyszenie wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. Kolegium w swoim postanowieniu z dnia 16 października 2017 r., stwierdziło wystąpienie przesłanki zgodności żądania wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla zwierząt z celami statutowymi stowarzyszenia. Stowarzyszenie, we wniosku o wszczęcie postępowania, przedstawiło bowiem argumentację potwierdzającą iż żądanie wniosku znajduje potwierdzenie w celach statutowych tej organizacji. Obowiązkiem organu Instancji była natomiast analiza, w oparciu o treść przepisu art. 31 § 1 k.p.a., czy za w/w żądaniem stowarzyszenia przemawia interes społeczny.

Okoliczność w powyższym względzie w dalszym ciągu nie została jednak ustalona, bowiem organ I instancji niezmiennie kwestionuje wystąpienie przesłanki zgodności żądania wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla zwierząt z celami statutowymi stowarzyszenia, nie biorąc pod uwagę, iż kwestia ta została już wykazana na gruncie niniejszej sprawy. Obowiązkiem organu I instancji było natomiast zweryfikowanie, czy za żądaniem stowarzyszenia przemawia interes społeczny, czego jednak nadal nie ustalono. Z akt sprawy, jak i z uzasadnienia postanowienia nie wynika, aby organ I instancji poczynił ustalenia na okoliczność czy wniosek stowarzyszenia dotyczy interesu społecznego o którym mowa w art. 31 § 1 k.p.a. Nie sposób bowiem uznać, aby zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia twierdzenia organu spełniały wymagania, o których stanowi treść w/w przepisu prawa. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 października 2016 r., sygn. akt II OSK 2382/15, Lex nr 2199389), sąd ten wskazał, cyt.: „Skoro podstawą działalności organizacji społecznej z założenia jest interes społeczny, zaś organizacja zgłaszając żądanie udziału w postępowaniu administracyjnym zmierza do realizacji zadań mających znaczenie dla interesu ogólnospołecznego, to dopiero ustalenie przez organ okoliczności wykluczających istnienie interesu społecznego organizacji w powyższym znaczeniu uprawnia do wydania postanowienia odmownego na podstawie art. 31 § 2 k.p.a.

Niemniej odnosząc się do argumentacji organu I instancji na okoliczność braku wystąpienia przesłanki zgodności żądania wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla zwierząt z celami statutowymi stowarzyszenia, Kolegium wyjaśnia, że nie zasługuje ono na uwzględnienie.

Jednym z przedmiotów działalności statutowej Stowarzyszenia, opisanym w Krajowym Rejestrze Sądowym, jest sprawowanie nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska. Działalność tego rodzaju, została określona jako nieodpłatna działalność statutowa. W ocenie Kolegium, prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt niewątpliwie jest jedną z form ochrony zwierząt,

radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2017 r. Poz. 1369 ze zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
mgr Katarzyna Kozłowa

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
mgr Katarzyna Kozłowa

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów.
2. Prezydent Miasta Racibórz
ul. Króla Stefana Batorego 6, 47-400 Racibórz.
3. a/a.

mgr Katarzyna Stebnicka